

Rozloučení rabího a rebecin Farberových se společenstvím v Torontu

LEHITRA'OT (להיטראוט, „Nashledanou“!)

Dnes vám všem píše s těžkým srdcem a se smutným výrazem ve tváři. Tohle je totiž můj poslední písemný příspěvek, který zde umístíuji ještě jako člen torontského společenství Melech Yisrael (Krále Izraele). Spolu s manželkou jsme mezi vámi sloužili osmnáct a půl roku a musím říct, že všechna ta léta byla pro nás požehnáním. Když jsme zde přišli, měli jsme hlavu plnou změn, o nichž jsme byli přesvědčeni, že bude v zájmu růstu společenství zapotřebí udělat. Mnoho změn se nám společným úsilím povedlo prosadit a tak se nebojím říct, že se ze společenství Melech Yisrael nakonec stalo jedno z mála mesiánských společenství na světě, kde se scházejí jak Židé, tak nežidé, a to s cílem žít a následovat učení Tóry, a kde je přítomna obě tyto odlišné skupiny nahlíženo jako na rovnocenné společníky. Ještě důležitější je ale to, jakým způsobem HA-ŠEM (doslova „to Jméno“, Hospodin) během této doby změnil nás samotné. Ani já ani má manželka už nejsme titíž lidé, kteří sem přišli před necelými devatenácti lety. Bůh nás změnil k nepoznání. Ano, přesně tak to na světě chodí. Tolikrát už jsme o tom slyšeli, a přesto nás to stále překvapuje! Nejprve jdeme někam něco změnit a nakonec zjistíme, že jsme se změnili především my! BARUCH („Pochválen bud“) ha-Šem!

Předně chci ha-Šem poděkovat za to, že se k nám v takové míře přiznával a že mě i mé manželce v naší službě zde v Melech Yisrael skutečně poželal, protože od vás odcházíme jen se samými radostnými vzpomínkami, a vůbec se nebojím říct, že vlastně opouštíme dobré přátele a milující rodinu. Je sice pravda, že pro mnoho lidí se společenství Melech Yisrael stalo spíše jen jakousi přestupní stanicí k jiným společenstvím – někteří odešli v klidu a míru, v případě některých to občas zaskřípalo – ale i tak musím přiznat, že všichni tyto lidi, ať už od nás odešli v dobrém nebo ve zlém, v nás zanechali nějakou stopu, takže jsme si díky těm všem odnesli nějaké to poučení do života a nemůžeme tedy jinak, než být vděční ha-Šem za všechny ty lidi, se kterými jsme se měli možnost setkat.

Na základě toho, že já a Ellen jsme poslední dobou až podezřele často cestovali do Izraele, do země našich předků a našeho lidu, jste se mnozí z vás začali domnívat, že se tam nakonec určitě přestěhujeme. A já nebudu zapírat, že i ta možnost stále visí ve vzduchu. Nicméně tím hlavním důvodem, proč vás musíme opustit, je to, že jsme se rozhodli vrátit ještě do jiného našeho domova, které je rovněž domovem pro mnohé z našeho lidu. Tím domovem je jih Floridy, kde budeme čekat na další pokyn od ha-Šem v souvislosti s tím, kam nás hodlá poslat dál, abychom mu sloužili.

S Boží pomocí jsme v naší službě v Melech Yisrael mohli vidět a zažít mnoho zdarů a úspěchů. Tímto bychom chtěli rovněž poděkovat vám všem za vaši podporu, bez které bychom se jen těžko obešli. Jednou z těch věcí, které se povedly a která mi neustále vyvstává na mysl, je práce, kterou ha-Šem prostřednictvím Melech Yisrael započal v Africe. Chtěl bych vás povzbudit, abyste pokračovali v tomto úsilí i nadále a abyste nepřestávali tato nově vzniklá společenství v Africe podporovat. Ellen a já dokonce počítáme s cestou do Keni a možná také

do Nigérie a Ugandy, BELI NEDER (בלי נדר, „ale nemohu slíbit, že se tak stane“!)

Žijeme ve velmi bouřlivých a nebezpečných časech. Stoupenci proroka Mohameda (zakladatele islámského náboženství; žil v letech 570–632), kteří usilují o pronikavé a rychlé prosazení svého náboženství, dnes sahají po čím dál násilnějších prostředcích, aby zastrašili svět, a nemusí trvat ani moc dlouho, než se jejich útoky proti Západu, obzvláště pak proti Kanadě nebo Spojeným státům Americkým, ještě více vystupňují a nabudou na síle. Nejsmutnější na tom všem je, že si za to vlastně můžeme sami. Společnost, v níž žijeme, totiž zcela vytěsnila Boha ze svého života a nahradila ho tzv. „politickou korektností“ a „tolerancí“. Z pokolení, které nyní usedá do školních lavic na základních a středních školách, povstanou ti, kdo budou usilovat o to, aby se stali novými vůdci světa. Můžeme si být jistí tím, že budou nasáklí postoji, které se nebudou příliš odlišovat od těch, jaké panovaly v Sodomě a Gomoře. Nejhorší na to všem je ovšem to, že v podstatě s tím nebudeme schopni nic moc udělat, i kdybychom kdovíjak chtěli. Z Písma totiž vyplývá, že žijeme v posledních dnech, takže do určité míry jsou události, které nás čekají, v souladu s Boží vůlí. Můžeme tak očekávat mnoho trápení a bolesti, jež zapříčiní a přinese smyšlení vůdců, kteří se ještě objeví na jevišti světa. V souvislosti s tím mi je líto, že si tím vším budou muset projít zejména naše děti a vnuci.

Avšak chtěl bych se s vámi rozloučit s příjemnějšími slovy, než s výše uvedenými, a tak se s vámi podělím i o to, co jsem zdůrazňoval při jednom z našich posledních setkáních pro muže, které probíhají ve čtvrtky na ŠACHARIT (v době ranní modlitby). Jedna část modlitby, která je známá jako AMIDA (doslova „Vstojte“) a kterou se modlíme běžně ze SIDURU (židovské modlitební knihy), zní takto:

„Ve své laskavé dobrotě dopráváš člověku moudrosti a pouhému smrtelníku vstěpuješ porozumění. Obdař nás proto ve své laskavosti moudrostí, která je od tebe, porozuměním a schopnosti rozeznávat. Pochválen budiž ha-Šem, laskavý dárce moudrosti.“

Moudrost, porozumění a schopnost rozeznávat je tím, co v těchto nadcházejících těžkých časech budeme potřebovat ze všeho nejvíce. Budeme se muset naučit vidět víc, než jen to, co se děje v tomto hmotném světě. Bude totiž zapotřebí, abychom měli určitý vhled i do duchovní oblasti. Nedůvěřujme proto pouze našim očím nebo pocitům, protože ty člověka často klamou. Nemůžeme si dovolit, abychom vkládali svou plnou důvěru v někoho jenom proto, že se tváří mile, má krásné děti, dělá něco pro ŠUL (dům shromáždění) nebo má na starosti nějakou službu. Samotné Písmo totiž říká, že i SATAN (doslova „Sočitel, Osočovatel, Sok, Žalobce“) se dokáže převléknout za posla světla a poplést hlavu mnohým. Bez moudrosti, porozumění a schopnosti rozeznávat se zkrátka neobejdeme. Musíme být schopni vidět skrz převleky rádobý spořádané rodiny, vlídné tváře nebo čehokoliv jiného a mít úplnou jistotu, že s těmito lidmi skutečně není nic v nepořádku duchovně. Jinak se necháme oklamat a nakonec sejdem z cesty. Závisí na tom naše spasení a tedy i to, kde budeme trávit svou věčnost.

Tímto bych vám tedy chtěl poděkovat za všechny ty roky, kdy jste se za nás modlili a všemožně nás podporovali. A dokud se znovu nesejdeme na zemi nebo v nebi, kéž vám ha-Šem odplatí stonásobně. Přejeme vám mnoho požehnání ve jménu JEŠUY HA-MAŠIACH (Ježíše Krista).

Rabi Ya'acov a Ellen Farberovi